

JAUNAIS CELS

V I E N O T I L A T V I J A I I

Agrofirma «Sarkanais Oktobris» laikraksts

RĪT, 14. MARTĀ — KOLHOZNIKU PILNVAROTO PĀRSKATA UN VĒLŠANU SAPULCE

SAREŽĢĪTAIS PĀRBŪVES LAIKS NO MUMS PRASA GODĪGU DARBU, SAVSTARPĒJU CIĒŅU, VESELO SAPRĀTU

Galvenie ekonomiskie rādītāji

	1988. g.	1989. g.	1989. g. sal. ar 1988. g. proc.
Lauksaimniecības kopprodukcija salīdzinot ar 1983. gadu cenās tūkstošos rubļos	9635	10076	105
Gadā vidējais strādājošo skaits, kas nodarbināti lauksaimniecībā	655	661	99,4
Saražots lauksaimniecības produkcijas, rēķinot uz vienu strādājošo vidēji gadā rubļos	14489	15244	105
Vidējā strādājošo mēnešalga rubļos	294	307	104
Naudas ienākumi tūkstošos rubļos	11629	12247	105
Tīrie ienākumi tūkstošos rubļos	3059	3130	102
Rentabilitāte procentos	36,0	36,4	

Esam galvenās un svarīgākās sapulces — pārskata, kura mūsu kolhozam ir turklāt vēl arī pārvēlēšanu — priekšvakarā. Izbeigušās vadītāju pilnvaras un saskaņā ar statūtiem mums jāizdara jauna izvēle. Šīs sapulces ir arī starp svarīgākajiem svētkiem kolhoznieku dzīvē, kurām gatavojas ne tikai tie, kam viņi uzticējusi ražošanas vadību un organizāciju, kas nodarbojas ar uzskaiti un rēķinvedību par padarīto darbu, ar esošā veikuma analīzi un izstrādā jaunus plānus, kā organizēt ieguldījumus, lai tiem būtu iespējami lielāka atdeve un kas nu sniegs pārskatus par izdarīto, bet arī visiem citiem darbiniekiem, kurus mēs dēvējam par ierindas kolhozniekiem. Gada galveno sapulci viņi nepacietīgi gaida, lai dzirdētu sava darba novērtējumu, lai uzzinātu, kāds bijis pagājušais posms katram, lai varētu salīdzināt savu veikumu ar kaimiņa devumu, ar to, kas izdevies paziņām.

Šajās sapulcēs tiek ielikti arī pamati rītdienai, izvirzītas jaunas cerības darbam jaunajā saimnieciskās darbības gadā, tiek noteikta visu loma šajās iecerēs. Tālab pārskata un vēlēšanu sapulces mūsu saimniecībā vienmēr norit dziļā ieinteresētībā.

Arī rīt agrofirma kultūras nama lielā zāle būs pilna ar cilvēkiem, kuri ieinteresēti savas lielās saimniecības tagadnē un nākotnē. Kļuvis jau ierasts, ka šajās sapulcēs var ar lepnumu atzīmēt (ne tikai vadītāju un speciālistu runās), ka mēs, paldies Dievam, ne tikai vaiga sviedros iegūstam savu dienišķo maizi, bet varam sevi uzskatīt arī par bagātiem. Tas, protams, nav par iemeslu, lai paliktu lepi un nevienu vairs negribētu pazīt. Asi tiek kritizēti trūkumi, kritika tiek slinkošanai, dzeršanai, svešas mantas tīkošanai un citiem cilvēku netikumiem.

Mūsu kolhoza strādājošo lielākā daļa — gan speciālisti, vadītāji, gan lopkopības darbinieki un mehanizatori, lauku kopēji — ir ļaudis ar krietnu darba stāžu, ļoti ietušies vietējos apstākļos, tamdēļ arī lieliski orientējas lietas apstākļos uz vietām, zina savu darbvietu vajās

un stiprās puses, ar pilnu atbildību var runāt par esošajām kategorijām. Un tas ir ļoti vērtīgi. Ilgajos kopīgā darba gados mums radušās un nostiprinājušās savas tradīcijas, cilvēki paši savām rokām radījuši pieņemamus darba un sadzīves apstākļus, kas lielā mērā pārspēj tos, kādi ir citiem kaimiņiem. Viņiem jau arī neviens nav liezdzis parūpēties par to pašu. Uz šāda fona vēl apjomīgāk izceļas mūsu saimniecības sasniegumi, kuru pamatā ir un paliek visu kopīgais darbs un kopīgās rūpes.

Pārbūves laiks, kā mums šķiet, ir nepieciešams, lai dziļāk mēs apzinātos katrs sevi un savu vietu pastāvīgi mainīgajā un atdzimstošajā pasaulē, lai mēs varētu konsolidēt visus progresīvos spēkus, gaisākos prātus un darba mīlestību tādējādi, lai nenokļūtu no pareizā ceļa, lai neatpaliktu no mūsdienu augstajām prasībām. Dziļi maldās tie, kuri domā, ka viss bijušais ir slikts, ka viss jāpārveido un jāpārdala no jauna. Mēs nosodām kapitālisma un imperiālisma morāli, kad cilvēks cilvēku uzskatījis par vilku un kad dievināja principu: «Skaldi un valdi!» Ar ko tāda revolūcija, kad daži cenšas visu apgriezti ar kājām uz augšu, atšķiras no stagnācijas un citiem laikmetiem! Ja arī mūsu senči būtu bijuši līdzīgās domās, kā daži no mums, kad īstenoja savas pārbūves, tad mums nebūtu atstājuši ne lieliskas un apbrīnojamas arhitektūras, literatūras, glezniecības, vispār kultūras pieminekļus, nebūtu atstājuši mantojumā savus sasniegumus visās citās cilvēku darbības sfērās. Nē, viņi taupīgi un ar cieņu izturējās pret savu mantojumu, papildināja to ar saviem labākajiem sasniegumiem.

Tādas domas mums ienāk prātā, apzinoties, ka notiks pārskata vētrains apspriešana un tādas būs arī vēlēšanas. Aicinām savus līdzbiedrus darbā būt prāfīgiem. Ja ir bagāts kolhozs — gods un slava visiem tā locekļiem, taču nav jāaizmirst, kādi ceļi un takas līdz tam bija jāizstaigā. Bet arī bagātu saimniecību nogremdēt var viegli.

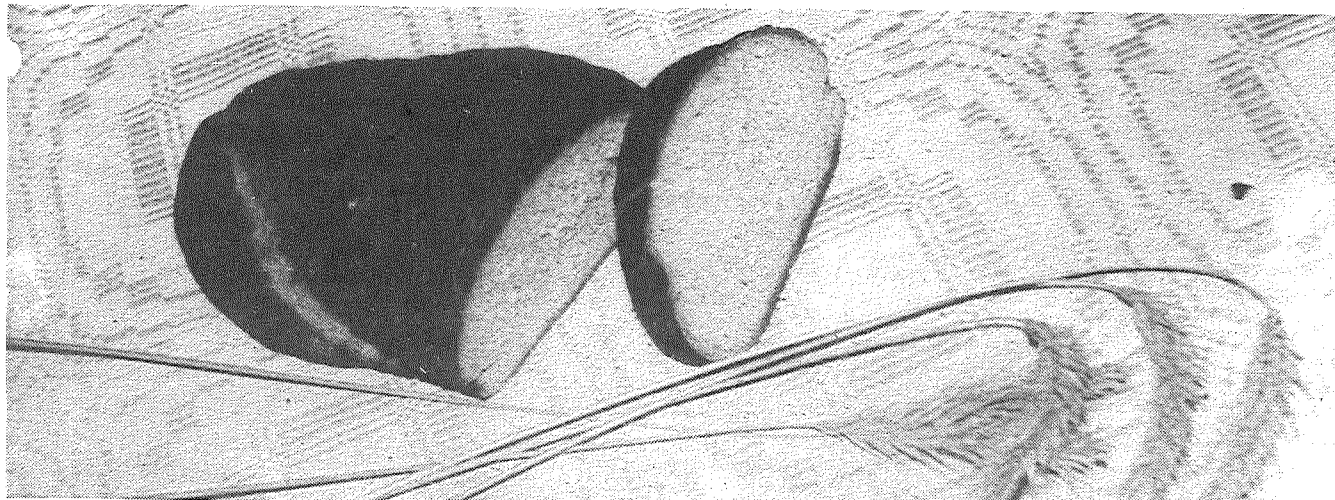
Mēs, kolhoza komunisti, griežamies pie kolhoznieku pilnvaroto pārskata un vēlēšanu sapulces ar aicinājumu pareizi orientēties šajā kritiskajā situācijā, kas izveidojusies kā mūsu rajonā, tā arī visā republikā. Nosvērti izanalizējiet iespējamus kandidātus mūsu darba kolektīva vadītāja

amatam, izraugieties tādus, kuri spējīgi būt priekšgalā tik ļoti sarežģītajos apstākļos. Saimniecības komunistu domas ir viennozīmīgas:

PARTIJAS SAPULCES REZOLŪCIJA

«Zirgus uz pārceltuves nemaina», un mēs pilnā mērā atbalstām tagadējo saimniecības vadītāju Romualdu Kavinski! Nopietni prasām ņemt

vērā mūsu domas, ievēlot kolhoza «Sarkanais Oktobris» priekšsēdētāji. Pieņemta partijas sapulcē 1990. gada 6. martā.

AICINĀJUMS VETERĀNIEM, VISIEM VĒLĒTĀJIEM

Mums — kara un darba veterāniem — nav vienalga, kas tiks ievēlēts par Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātiem, kas aizstāvēs Latvijas parlamentā Preiļu rajona intereses. Uz saviem pleciem esmu izjutusi Lielās Tēvijas kara pārbūvējumus, zinu, kā cīnījās vīri un sievietes, lai aizstāvētu savu zemi. Pēc tam, kād karš bija be-

dzies, es un miljoni cilvēku strādājām sagrautās tautas saimniecības atjaunošanā. Šajā straujajā, smagajā pārbūves laikā no visiem Padomju Latvijas darbaļaudīm tiek prasīta līdzsvarota pieeja Augstākās Padomes deputātu izvēlei.

Aicinu 160. Preiļu vēlēšanu apgabala vēlētājus savas balsis nodot par deputāta

kandidātu Viktoru Solovjovu. Viņš ir pamatiedzīvotājs, mūsu vietējais cilvēks, te dzimuši arī viņa vecāki) audzējuši maizi. Viktors Solovjovs strādāja sadzīves pakalpojumu kombinātā, ieguvis augstāko

izglītību, bijis saimnieciskajā un partijas darbā, pašlaik ir Preiļu siera rūpnīcas direktors.

Viktors Solovjovs — kulturāls, izglītots, atsaucīgs cilvēks, orientējas visos jautājumos. Ceru, ka mans aicinājums atradīs pozitīvu atbalsi vēlētāju sirdīs, un vēlēšanu dienā viņi balsos par pašu cilvēku — Viktoru Solovjovu.

M. Titova,
darba un kara veterāne Preiļos

Lai dzīvotu labāk

Arodbiedrības — tā ir sabiedriska organizācija, kura jau pēc sava pienākuma, aicinājuma ir vitāli ieinteresēta kolektīva sociālajā attīstībā, cilvēku materiālajā labklājībā.

To var redzēt arī no mūsu saimniecības piemēra. Administrācija agrofirma ģenerāldirektora Romualda Kavinska vadībā ciešā sadarbībā ar arodbiedrību centusies uzlabot kopisaimniecības lauku labklājību. Pēdējos trīs gados liela uzmanība pievērsta mūsu ciemata labiekārtošanai. Vairāk kļuvis noasfaltētu ielu, uzceltas jaunas — kā individuālās, tā daudzdzīvokļu mājas ar pilnsaimnieciskām ērtībām. Tikai 1989. gadā vien jaunus mitekļus kolhozā saņēma 52 ģimenes (dati pēc orderu izsniegšanas grāmatas).

Tiek risināti sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves jautājumi.

Trešajā ražošanas iecirknī — cietes ceļā — uzcelta admi-

nistratīvā un ražošanas ēka, savesta kārtībā teritorija, no siera rūpnīcas ēdnīcas tiek pievestas siltas pusdienas ražošanas strādniekiem, kas ir ceļa komitejas rūpju lokā.

Riebiņu ciematā nodots ekspluatācijā tirdzniecības centrs, kafējnīca, firmas veikals, bērnu darzns. Sadzīves pakalpojumu punkts pārvietots jaunās telpās. Tur atrodas arī frīžetava.

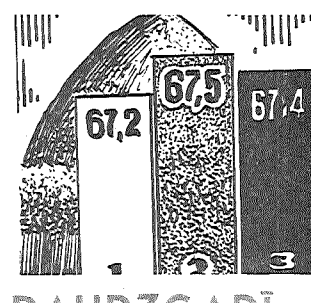
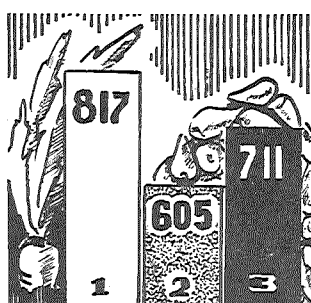
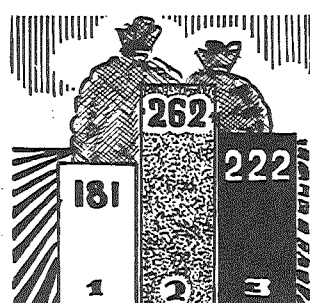
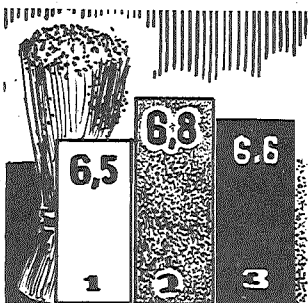
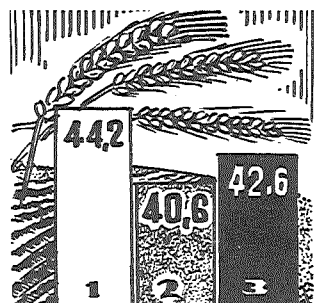
Pēc ciemata iedzīvotāju priekšlikuma pieņemta darbā agronome — daiļdārzniece, kura pieliek daudz pūļu, lai ciemats kļūtu vēl skaistāks. Apmierināts daudzdzīvokļu namu iedzīvotāju lūgums par saimniecības ēku būvi, lai viņi varētu turēt lopus un putnus.

Visas problēmas gan vēl nav atrisinātas, tāpēc katram vajag aktīvāk iesaistīties arodbiedrības dzīvē.

Tatjana GROMOVA,
arodkomitejas priekšsēdētāja

KULTŪRU RAŽĪBA

APZĪMĒJUMI
1. I Ražošanas iecirknis
2. II Ražošanas iecirknis
3. Kolhoza vidēji
1989

**SMUKŠA
ZINAĪDA,
ZIRKKOPE**

**RUDZĀTS
ALEKSANDRS,
MEHANIZATORS**

**ŠALAJEVA
PRASKOVJA,
LAUKKOPE**

Noteiktību vispārejā nenoteiktībā!

Tik vētrains sapulces kā tā, kas notika 6. martā, laikam vēl nav bijis kolhoza komunistu partijas organizācijas vēsturē. Tā ilga gandrīz 3 stundas, tāpēc visu tās gaitu šodien neatfērēsim. Pievērsīsimies tikai pirmajam darba kārtības punktam — tam, kurš tieši skār mūsu šī numura galveno tematiku: kolhoza «Sarkanais Oktobris» gada pārskata un vēlēšanu sapulci. Piebūsim, ka šis bija vienīgais jautājums, kura apspriešana noritēja apbrīnojamā vienprātībā, kaut arī tajā nepiedalījās cilvēks, par kuru tika runāts.

V. Kurmeļovs partijas biroja vārdā lūdza sapulci akceptēt tā lēmumu gada pārskata sapulcē ieteikt par kolhoza valdes priekšsēdētāju atkal ievēlēt līdzšinējo ilggadējo saimniecības vadītāju Romualdu Kavinski. Savu lietpratību un organizatora spējas viņš pierādījis kolhoza visgrūtākajos gados. Tagad atkal pienākuši sarežģīti laiki, kad vismaz savā saimniecībā nepieciešama drošības un stabilitātes izjūta, tāpēc nebūtu prātīgi pašiem to sagraut.

V. Kurmeļova priekšlikumu atbalstīja vairāki komunisti. Pirmais vārdu ņēma Grigorijs Stepanovs. Viņa do-

mas mūsu lasītājiem nav svešas (sk. laikraksta 24. februāra numuru).

Viņa teikto papildināja J. Sivcovs. Viņš runāja par to, ka līdz ar kolhoza «Krasnij Oktjabrj» auga, arī visu tam pievienoto saimniecību labklājība, jo «Kavinski samaksāja to parādus». Tāpat viņš atzinīgi atsaucās par kolhoza priekšsēdētāja gudrību, kuru pirmajos gados tas smēlās no pieredzējušajiem zemniekiem, kopā ar viņiem apspriedzams saimniecības attīstības perspektīvas. Tāda saprātīga rīcība ātri vien deva savus augļus. Arī pašlaik R. Kavinski, jau pats kļuvis par pieredzējušu vadītāju, ir lielisks saimnieks, viņa vietā cits kolhoza nav vajadzīgs.

A. Eglītis savā runā centās būt maksimāli objektīvs. Viņš sacīja, ka pat tad, ja priekšzīmīgā saimniecībā kā «Sarkanais Oktobris» vēl neredzēti gadās, ka cilvēki, kam uzticēts kāds svarīgs darba iecirknis, pieļauj pavisam nesaimnieciskumu. Ja pār visu nebūtu R. Kavinskā saimniekā acs un stingrās rokās, nemaz nevajadzētu ilgus gadus, lai spēcīgā agrofirma nolaistos līdz panīkušu saimniecību līmenim. Katram cilvēkam ir savas īpat-

nības, taču pretenzijas, kuras varētu izvirzīt Kavinskim, neatsver tās priekšrocības, kas viņam kā saimniecības vadītājam neapšaubāmi piemīt, tāpēc sapulcē vajadzētu atbalstīt viņa kandidatūru.

Ne tikai atbalstīt, bet lūgt Romualdu Kavinski vēl ziedot savus spēkus un veselību saimniecības vadītāja amatam — tā savu priekšlikšanu dedzīgi izteica J. Radzivilovičs. Bet tiem, kas steigā, visādas parakstus pret viņu vākdami, labāk būtu aiziet prom no kolhoza un nejaukt gaisu.

S. Vjaksē atcerējās, ka jau ar pirmajiem darba gadiem priekšsēdētājs mācījies viņai un citiem jauniešiem speciālistiem atbildību par savu nozari, prasījis taupīgumu, rīkojoties ar kopto mantu. Atzinīgi priekšsēdētāju vērtēja arī A. Bazuļeva.

V. Petrovs, kuram, strādājot Preiļu rajonā, nācies būt saskarsmē ar daudziem vadošiem darbiniekiem, uzsvēra, ka otru tik liela mēroga personību viņš šeit nepazīst, tāpēc ierosināja pieņemt partijas biroja izstrādāto rezolūciju. Komunisti vienprātīgi nobalsoja par tās atbalstīšanu. Rezolūcija publicēta šī laikraksta pirmajā lappusē.

M. AUSTRUMA

Kuri labākie?

Pagājušais gads mūsu lopkopjiem nebija viegls. 1988. gada lietainā vasara neļāva sagatavot kvalitatīvu lopbarību pietiekamā daudzumā. Tāpēc ziemas un pavasara periodā rupjo lopbarību nācās stingri normēt.

Par laimi, pagājušais pavasaris bija agrs, ganāmpulku agri varēja izlaist ganībās, un tas palīdzēja stabilizēt izslaukumus. To, ka izslaukumi sāka strauji palielināties gada otrajā pusē, veicināja arī govju un pīrmpieņu atnešanās šajā laikā. Kopumā saimniecībā vidēji no vienas govīs izslaukts nedaudz mazāk piena nekā pagājušajā gadā, tomēr šis līmenis ir pietiekami augsts un pārsniedz piectūkstoš kilogramu robežu.

Duntišķu fermā (vadītāja Jevdokija Vorobjova), rēķinot uz vienu govī, izslaukts vairāk nekā iepriekšējā gadā — 5730 kilogrami, tas ir, plus 309 kilogrami piena.

Pašreizējais, čakls darbs šīs fermas slaucējām ļāva ieņemt pirmo vietu rajonā izslaukumu ziņā. Tiesa, kompleksā «Progress» vidējais izslaukums ir augstāks (5959 kg) tomēr šeit pieļauts zināms produktivitātes kritums salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Man gribas atzīmēt visu mūsu slaucēju godprātīgo darbu, jo tajos apstākļos, kas bija izveidojušies, viņas izdarīja visu iespējamu, lai piena ieguve noturētos labā līmenī.

Liels darbs tika veikts pagājušajā gadā ar pīrmpieņiem. Sākumā tas noritēja jaunlopu fermās (Riebiņos, Mazajos Rumpos, Kokalos, Petrovskos). Un šeit vislielāko uzslavu pelnījuši šo objektu vadītāji un tajos strādājošie lopkopji. Patiesībā bez precīza darba ar jauno lopiem nav iespējams progress piena lopkopībā. Man liekas, ka aizvadītajā gadā likts labs pamats, lai

1990. gadā iegūtu augstus izslaukumus. Apsēklotas 1585 govīs un 655 teles, kas ir par 16 govīm un 155 telēm vairāk nekā 1988. gadā. Tāds grūsnos telšu daudzums ļaus mums izbrāķēt ganāmpulkā mazproduktīvas govīs. 1989. gadā mēs atbrīvojāmies tikai no 28 procentiem šādu govju, un tas neapšaubāmi ir par maz augstāzīģa ganāmpulka nodrošināšanai. Taču mēs nevarējām izbrāķēt lielāku lopu skaitu, jo ganāmpulku bijām papildinājuši tikai ar 34 procentiem turpinātā brāķēšana būtu novedusi pie slaucamo govju skaita samazināšanās.

Pēc sekmīgas apsēklošanas darbs ar pīrmpieņiem turpinājās slaucamo govju fermās. Cetrās fermās — Aizupiešos, Zasekās, Zabegos un «Progress» tika izveidotas pīrmpieņu grupas. Mūsu saimniecības slaucējas pīrmpieņu izslaukuma ziņā izrādījās labākās rajonā abās

Andra Puzo kandidāta kredo

162. apgabala deputāta kandidāts
Andris Puzo
Aglones internātskolas direktors

***
Кандидат в депутаты по 162 округу
Пузо Андрис Павлович
Директор Аглонской
школы-интерната

Izglītība ir tas posms garajā grūtību ķēdē, kas dos iespēju izvest Latviju Eiropas tautu sabiedrībā.

Lauksaimniecības nākotne - dekollektivizācija un zemnieku saimniecības, lai to īstenotu nepieciešamas garantijas valsts likumu formā.

***

Образование - это этап на длинном пути трудностей, который выведет Латвию в сообщество Европейских стран.

Будущее сельского хозяйства - деколлективизация и создание индивидуальных крестьянских хозяйств. Чтобы притворить это в жизнь, необходимы гарантии в виде государственных законов.

**Viktors Solovjovs,
LPSR tautas deputāta
kandidāts 160. Preiļu
vēlēšanu apgabalā,**

dzimis 1948. gada 28. februārī Preiļu rajona Silajānu

18. MARTĀ — LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES VĒLĒŠANAS

Viktors Solovjovs

ciemā. Beidzis Riebiņu astoņgadīgo skolu, Rīgas mākslas 17. arodskolu, Ļeņingradas Kirova rajona, Ļeņingradas Kirova rajona, Ļeņingradas tehnisko akadēmiju un Augstāko partijas skolu. Inženieris — tehnologs.

Darba gaitas sācis kā strādnieks Preiļu SPK. Strādāja par galdnieku, mēbeļu ceha meistaru, inženieri-tehnologu, SPK direktora vietnieku. 13 gadus nostrādājis dažādos amatos republikās partijas orgānos, apmēram sešus no tiem LKP CK aparātā un Preiļu rajona partijas komitejas 1. sekretāra amatā. Tagad agrofirma «Sarkanais Oktobris» ģenerāldi-

rektora pirmais vietnieks — siera rūpnīcas direktors. Precēts. Audzina divus dēlus.

LKP CK locekļa kandidāts, LPSR Augstākās Padomes deputāts.

Pēc rakstura V. Solovjovs ir taktisks, pieklājīgs, nosvērts, optimists, apveltīts ar dzīves gudrību, pārdzīvo par cilvēku likteņiem. Vienmēr un visur viņa uzmanības centrā ir bijis cilvēks.

Tautas deputāta kandidāts uzskata, ka jaunievēlētājam LPSR Augstākajai Padomei nepieciešams panākt — padomju varas pilnīgumu visos līmeņos, — suverenās Latvijas līdztiestību atjaunotās federācijas

sastāvā,

— Latvijas tautsaimniecības pārkārtošanu uz tīrģus ekonomikas pamata. Par republikas suverenitātes pamatu jāklūst patstāvīgam darba kolektīvam.

Tautas deputātu kandidāts iestājas:

1. Pret Savienības un republikas retoru diktātu, birokrātiju, par sociālo taisnīgumu, kātra republikas cilvēka aizsardzību neatkarīgi no tautības, par katru tiesībām uz darbu, līdztiesībām visu Latvijā dzīvojošo tautu pārstāvju vidū, par garantētām tiesībām attīstīt savu kultūru visām

nacionālajām grupām, iegūt izglītību dzimtajā valodā.
2. Par jauno likumu par īpašumu, zemi un pensijām pieņemšanu. Minimālās pensijas paaugstināšanu līdz iztikas minimumam, valstsiskās palīdzības sniegšanu maznodrošinātām jaunām ģimenēm. Apmaksātu atvaļinājuma ilguma regulēšanu, darba sestdienu atcelšanu, darbaļaužu reālo ienākumu paaugstināšanu, viņu dzīves apstākļu uzlabošanu.
3. Par konkrētās praktiskās palīdzības sniegšanu rajona vadībai, uzņēmumu, organizāciju, saimniecību vadītājiem sociālo jautā-

jumu risināšanā, dzīvokļu celtniecībā, skolu, medicīnas iestāžu, kultūras namu, klubu, bibliotēku materiālās bāzes nostiprināšanā.

4. Par lauksaimniecības prioritātes realizāciju darbos, nevis vārdos, lauksaimniecības produkcijas pārstrādes un uzglabāšanas bāzes radīšanu rajonā.

5. Par ceļu tīklu, telefonizācijas un gaziifikācijas attīstību. Ekoloģisko problēmu risinājums.

Tautas deputāta kandidāts labi zina rajonu, tā cilvēkus, viņu problēmas. Viņš reāli novērtē situāciju, redz rajona attīstības perspektīvas.

BIEDRI VĒLETĀJI!

Vēlēšanu dienā atdosim savas balsis par VIKTORU S O L O V J O V U !

Uzticības personas.

«JAUNĀIS CEĻŠ»
1990. gada 13. marts

Sliktos neturam!

kolhozā turēto govju grupās: Tatjana Rubļova — melnraibo govju grupā (7079 kilogrami) un Feodosija Gulbinova — Latvijas brūno grupā (4922 kilogrami). Tomēr necik tālu no viņām neapalikā arī citas mūsu meistares, kas slauca pirmpienes, — Marija Vasiljeva ar 6738 un Lidija Fjodorova ar 5799 kilogramu izslaukumu no melnraibajām, kā arī Staņislava Bazuleva ar 4384 kilogramu izslaukumu no brūnajām govīm. Tik laugsti izslaukumi no pirmpienēm atļauj mums cerēt, ka ar racionālām barības devām un rūpīgu kopšanu šīs slaucējas spēs sasniegt no savām «audzēknēm» augstus izslaukumus arī turpmākajās laktācijās. Tādas cerības izraisa arī mūsu saimniecībā gūtie rezultāti. Septiņtūkstoš kilogramu izslaukumu no pirmpienēm mēs panācām jau gadu iepriekš, 1989. gadā šo grupu govīs deva izslaukuma

kāpinājumu. Tās ir Marijas Lazarevas (8083 kilogrami), Anastasijas Juganovas (7823 kilogrami) un Feklīnijas Daņilovas (7331 kilogrami) grupas. Uz 1990. gada 1. janvāri kolhozā piena lopu ganāmpulkā bija 1480 govīs. Turpmāk mēs neplānojam tālāku skaita pieaugumu, taču jāmainās kvalitatīvajam sastāvam. Pašlaik strādājam pie tā, lai pēc iespējas ātrāk visu slaucamo govju ganāmpulku veidotu tikai vienas — melnraibās šķirnes govīs. Pagaidām vēl brūnās govīs palikušas Aizupiešu lielfermā un daļēji Zaseku fermā. Pāriešana uz darbu ar melnraibajām garantēs ne tikai augstākus izslaukumus, bet arī palīdzēs mums atrisināt leikozes problēmu.

Vienlaikus ar augstu izslaukumu nodrošināšanu svarīgs jautājums ir tiešu ieguve — no tā atbrīvošanas ir atkarīgas arī ganāmpulka at-

ražošanas iespējas un gaļas ražošanas plāna izpilde. Aizvadītajā gadā saimniecībā, rēķinot uz 100 govīm, iegūts vislielākais tiešu skaits, kāds jebkad bijis, — 85 tieši. Un atkal var teikt, ka tas ir mūsu slaucēju, kā arī, protams, veterinārā dienesta un ginekologu — apsēklotāju nopelni.

Ja runājam par fermām, kurās audzē jaunlopus ganāmpulka atražošanai, tad man ir grūti izcelt labākās un sliktākās. Šīs fermas cita no citas atšķiras tikai ar nelielām niansēm. Var aizbraukt uz jebkuru no tām un vienmēr atrast labi koptus, skaistus teliņus. Kad man jautā, kur strādā labākās telkopes, es parasti atbildu, ka «sliktas neturam». Tādā cilvēku attieksmē pret savu darbu ļauj saimniecībai jau pēc 16—17 mēnešiem apsēklot teliņus, kurām ir 400 kilogramu svars. Tāds darbs mūsu lopkopējiem kļuvis jau

par normu. Un panākumu noslēpums atminams vienkārši — tā ir katra konkrēta cilvēka godprātīga attieksme pret saviem pienākumiem.

Nobarojamie jaunlopi saimniecībā izvietoti laikam gan visvecākajās fermās (izņemot Reiniekus). Šeit ļoti daudz ir smagā roku darba. Vairākas nobarojamo bullīšu kūtiņas grīdas, ūdensvads ir tālu no pilnības. Tomēr cilvēki strādā arī te un, par spīti grūtajiem apstākļiem, iegūst tīri labus rezultātus. Šogad tiks pabeigta pērn iesāktās Zaseku nobarojamo jaunlopu fermas rekonstrukcija, un tas ļaus mums iztikt bez Ondzulu fermas. Paredzēta arī Lielo Rumpu rekonstrukcija. Nobarojamie jaunlopiem iepriekšējā ziemošanas periodā nācās iztikt ar pazeminātām barības devām. Tomēr pavasarī un vasarā mūs lielā mērā glāba granulas, kuras bijām sagatavojuši 1988. gadā. Pateicoties tām,

gaļas lopiem tika nodrošināta vajadzīgā kondīcija, jaunlopus uz gaļas kombinātu vedām ar 470 — 500 kilogramu svaru.

Jau vairākus gadus agrofirma «Sarkanais Oktobris» ir šķirnes audzētava. Tas deva iespēju realizēt šķirnes jaunlopus. Iepriekšējā gadā pārdevām 54 telītes un 137 bullīšus caur Rēzeknes šķirnes lopu apvienību un 21 bullīti caur šķirnes lopu apvienību «Beites». Par pārdojamiem šķirnes jaunlopiem saņemti 498 tūkstoši rubļu un 404 tonnas kombinētās lopbarības. Šķirnes bullīti atradās Reinieku fermā un telītes — Kokaļos un Petrovskos.

Uz 1. janvāri saimniecībā ir 10605 cūkas. Sakarā ar

kombinētās lopbarības fondu samazināšanu šogad paredzēta cūku skaita samazināšana līdz 8 tūkstošiem. Pagājušajā gadā cūkkopība notika vadības maiņa. Jau redzami tās darba pozitīvie rezultāti. Salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu pērn iegūti 10605 sivēni (1988. gadā — 9990). 1989. gadā sarazots par 1293 centneriem cūkgaļas vairāk nekā iepriekšējā gadā.

Nobeigumā gribas visiem saimniecības lopkopjiem novēlēt veselību un sekmes darbā arī šajā gadā. Jo kolektīva panākumi ir atkarīgi no katra konkrēta cilvēka darbības.

Jeļena KOROTKOVA, galvenā zootehniķe

LOPU PRODUKTIVITĀTE

	1988. g.	1989. g.	% salīdz. ar 1988. g.
Vidējais piena izslaukums no govīs (kg)	5534	5397	98
Lopu vidējie diennakts piesvari (g)			
liellopiem	587	648	110
cūkām	309	303	98
legūti telji no 100 govīm	83	85	102
legūti sivēni no 100 vaisliniecēm	3176	3664	115

SKAITĻU VALODĀ

Tīrā ienākuma sadalījums pēc 1989. gada pārskata (tūkstošos rubļos)

1. Ienākumu nodokļa nomaksāšana — 188
2. Atskaitījumi stimulušanas fondā — 398
3. Atskaitījumi sociālās atbilstības fondā — 370
4. Atskaitījumi ražošanas, zinātnes un tehnikas atbilstības fondā — 2174

No materiālās stimulušanas fondiem kolhozā strādājošo prēmēšanai par 1989. gada darba rezultātiem novirzīti 496 tūkstoši rubļi.

Agrofirms peļņa (tīrais ienākums) kopumā bija 5 miljoni 662 tūkstoši rubļi, tai skaitā siera rūpnīcā — 2 miljoni 437 tūkstoši rubļi, linu fabrikā — 95 tūkstoši rubļi.

Kapitālo ieguldījumu summa kolhozā ir 2220 tūkstoši rubļu, tajā skaitā ražošanas objektu un dzīvokļu celtniecībā — 1303 tūkstoši rubļi.

Ekspluatācijā nodoti:

angārs — lauksaimniecības tehnikas apkopju punkts, novietne 80 vaislas cūkām un 1400 sivēniem, 48 dzīvokļu māja ar kopīgo dzīvojamu platību 2138 kvadrātmetri.

Objektu, ko celtnieki nodevuši ekspluatācijā, tāmes vērtība ir 1197 tūkstoši rubļi.

Lauksaimniecības kultūru kopievākums un lopbarības sagāde tonnās

	1988. g.	1989. g.	procentos pret	
			plānu	1988. g.
Kopievākums				
Graudi	6244	8206	117	131
Kartupeļi	872	886	96	102
Linšķiedra	134	1328	102	99,1
Lopbarības sagāde				
Siens	1850	2599	121	140
Skābsiens	8647	8290	104	96
Skābbarība	8422	10295	149	122
Graudi lopbarībai	2570	3920	126	153
Pavisam sagatavots lopbarības barības vienību tonnās	9214	11392	120	124

RUBĻOVA TATJANA, SLAUCĒJA

BUTKĀNE MARIJA, FERMAS VADĪTĀJA

PETROVS SERGEJS, AUTOBUSA VADĪTĀJS

BUMAŽKINS STEPANS, CELTNIĒKS

Ir ar ko lepoties

Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotais agrofirms «Sarkanais Oktobris» kolhozs ir Preiļu rajona bāzes saimniecība (paraugsaimniecība) ar rajonā visaugstākajiem ražošanas rādītājiem, arī republikā tā ir labāko skaitā. Bāzes saimniecībai ir lieli uzdevumi jauninājumu ieviešanā, jo bez zinātnes un tehnikas progresa mūsdienās panākumus gūt nav iespējams. Tātad uz bāzes saimniecības pamata, sadarbojoties ar zinātniekiem, jāorganizē semināri, sanāksmes, kurās un apmācības rajona visu lauksaimniecības nozaru speciālistiem. Ja pašlaik šādi pasākumi maz tiek rīkoti, tā šoreiz nav mūsu, t.i., bāzes saimniecības speciālistu un vadītāju, vaina, jo acimredzot ietilgušā pārkārtošanās procesa ietekmē gan agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi», gan Valsts agrorūpnieciskās komitejas darbinieki neorganizē tāda veida nodarbinātību, maz sūta uz mūsu saimniecību pieredzes apmaiņai.

Bet no «Sarkanā Oktobra» būtu ko pamācīties. Nedaudz paaugstināšu kaut vai vienu nozari — piena lopkopību. Kolhozs «Krasnij Oktjabrj», apvienojoties ar kolhozu

«Družba», 1974. gadā izslauca 3978 kilogramus piena vidēji no govīs, un toreiz tas bija visaugstākais rādītājs gan rajonā, gan republikā. Tālāk izslaukumu dinamika bija šāda: 1976. gadā — 4127 kg, 1983. gadā — 4385 kg, 1984. gadā — 4702 kg, 1986. gadā — 5396 kg, 1988. gadā — 5397 kg piena no katras govīs.

Bet pirms tam izslaukums tikko pārsniedza divu tonnu līmeni, tas ir, 1963. gadā bijušajā kolhozā «Krasnij Oktjabrj» izslauca 2338 kilogramus piena no govīs. No šī vienas nozares piemēra redzams, kā saimniecība augusi.

Līdzīgi rādītājus varētu analizēt un salīdzināt arī citās lauksaimniecības nozarēs, piemēram, graudu un linu augstu ražu iegūšanā utt. «Sarkanais Oktobris» der par paraugu ne tikai rajona, bet arī visas republikas mērogā ataudzējamo telišu pareizā izaudzēšanā, jo to atbilstība standartprasībām ir gandrīz simtprocentīga. Ne jau velti ilgus gadus saimniecība bija liellopu šķirnes ferma, pašlaik jau pāris gadus — audzētava, arī šķirnes zirgu audzētava.

Mūsu kolhozā tieši lauksaimniecībā ir vairāki republikas apskates objekti, tai skaitā zirgu audzētava un lielferma «Progress». Par labiem darba rezultātiem zirgu audzētava saņēma PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes I pakāpes diplomu, automašīnu «Moskvīč», televizoru, savukārt slaucamo govju komplekss «Progress» — Goda diplomu un radiotehnikas komplektu, bet vairākiem abu fermu darbiniekiem piešķirti augsti apbalvojumi.

Tie ir apbalvojumi par pēdējo gadu rezultātiem, bet saimniecības pastāvēšanas laikā saņemti pāri par 200 Goda rakstu un diplomu gan vissaimniecības, gan republikas, gan rajona mērogā. Kolhoza «Sarkanais Oktobris» darba darītājiem piešķirti 84 valdības apbalvojumi, 19 PSRS TSSI diplomu un 139 medaļas un daudz daudz citu apbalvojumu. Saimniecība vairākus gadus bija PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes dalībniece. Kolhozā ir divi PSRS Valsts prēmijas laureāti, divi Nopelniem bagātie lauksaimniecības darbinieki, viens Nopelniem bagātais agronoms, viens Nopelniem bagātais

lopkopis, divi agrorūpnieciskā kompleksa teicamnieki, trīs darbinieki apbalvoti ar republikas Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu, ir daudzi citi apbalvojumi. Vēl jāpiebilst, ka kolhozs «Sarkanais Oktobris» septiņas reizes bijis Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētāju skaitā — 1976., 1979., 1981., 1982., 1983., 1985. un 1987. gadā saņēmis Vissavienības ceļojošo Sarkanā Karogu.

1989. gadā mūsu saimniecību apmeklēja ekskursantu grupas no citu rajonu saimniecībām, lai mācītos, kā pareizi, intensīvi un ekonomiski saimniekot. Pagājušā gada 14. aprīlī Riebiņu kultūras namā kuplā skaitā pulcējās mūsu rajona saimniecību augstu izslaukumu kluba locekļi uz savu otro salidojumu, bet šogad 23. martā pie mums tiek organizēts liels, atbildīgs pasākums, jo sabrauks visas republikas augstu izslaukumu meistari — seštūkstošnieki!

Visi šie sasniegumi, tā augstā atzinība, par kuru es te šī atgādināju, liecina par saimniecības ražošanas un dzīves augsto līmeni, kas pilnībā atbilst bāzes saimniecības jeb paraugsaimniecības prasībām.

Valentīna RUTKOVSKA, pirmrindas pieredzes vadotāja speciāliste

Darba apmaksa pamatkategoriju strādājošajiem — rubļos vidēji mēnesī

	1989. gada
Traktoristi	331
Laukkopēji	236

«JAUNĀIS CELS»
1990. gada 13. marts

Neskati vīru no cepures

Celtniecības un montāžas darbu plāns, ko vajadzēja apgūt mūsu pārvaldei 1989. gadā, bija četri miljoni un 349 tūkstoši rubļu, kas gandrīz par pusotra miliona pārsniegumu 1988. gada līmeni. Vairāk nekā par pieciem tūkstošiem rubļu gada laikā pieaugusi viena strādājošā vidējā izstrāde, kas nu ir līdzvērtīga 17.326 rubļiem. Par 335 tūkstošiem rubļu palielinājies to darbu apjoms, ko veicam saviem spēkiem.

1989. gada ekspluatācijā nodoti 116 dzīvokļi, bērnu dārzs ar 140 vietām Preiļos, novietne 1400 cūkām, rupjās lopbarības šķūnis ar 450 tonnu ietilpību, maizes ceptuve, kurā vienā maiņā izlaiž pus-

otras tonnas produkcijas, otrs firmas veikals Daugavpils. Nobeigumam tuvojas angārtaipā noliktavas būve cietes rūpnīcā, novietnes 292 govīm Zasekos, bet pie Aizupiešu lopu novietnes — lopbarības gatavošanas cehs, kurš diennaktī izgatavos 75 tonnas lopbarības, kā arī konditorejas ceļa būve Preiļos ar jaudu 1,2 tūkstoši tonnu izstrādājumu gadā.

Nobeiguma fāzē ir arī firmas veikala kopā ar kafējnīcu būvniecība Preiļos, tā celtniecība sāka aizvadītājā, 1989. gadā. Tāpat arī 32 dzīvokļu nama celtniecība Riebiņu ciematā un 18 dzīvokļu mājas siera rūpnīcas mikro- rajonā.

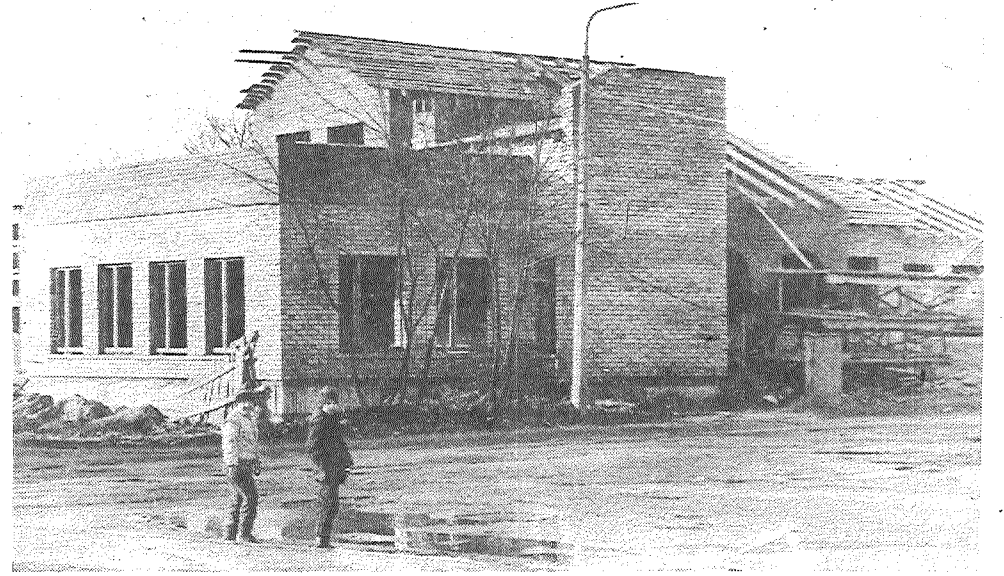
Aizvadītajā gadā 755 tūkstoši rubļu apgūti kapitālajos remontos un 400 tūkstoši rubļu — kārtējos remontdarbos.

Kapitāli sakārtotas Petrovsku un Aizupiešu lopu novietnes, viens korpusis lielā fermā «Progress», zirgu stalli Riebiņu ciematā, daļēji remontēti veikti Duntīšku, Zabegu un Zaseku fermās.

Uzcelti trīs koka šķūņi lopbarības uzglabāšanai.

Šo darbu apjomu veikuši 150 cilvēki, kuri ir mūsu celtniecības un montāžas pārvaldes štata sarakstos.

V. PETROVS,
ģenerāldirektora vietnieks celtniecībā

STRAUJOS TEMPOS

Straujos tempos Preiļos, Rēzeknes ielā neālu no centra — izdevīgā vietā pie vēsturiski tapušā tirdzniecības un satiksmes centra,

izaudzis agrofirms veikals un kafējnīca, vēl tikai jāpabeidz jumta uzlikšana un iekārtošana.

Jaunais tirdzniecības un

sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums ne tikai būs labs akcents pilsētas apbūvē, bet arī pilsētnieku apkalpošanā.

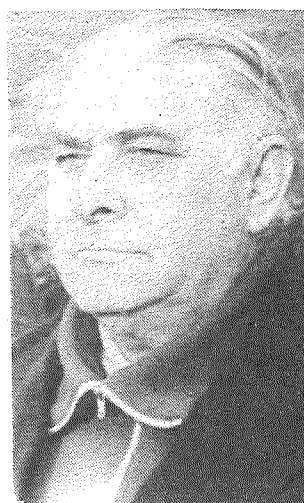
Prēmiju apmēri

- Augkopībā strādājošie:
    - Traktoristi, kas pastāvīgi strādā ar kāpurķēžu traktoriem (izņemot iekraušanas darbus) 33
    - Traktoristi, kas strādā ar ritenetraktoriem, kā arī ar kāpurķēžu traktoriem iekraušanas darbos 20
    - Laukkopji 20
    - Traktoristi, laukkopji, kas nodarbināti augu aizsardzības darbos ar indīgām ķīmikālijām 30
  - Šoferi (atskaitot tos, kas strādā ar tehniskās palīdzības mašīnām, celtnu vadītājus) 16
  - Ar tehniskās palīdzības mašīnām strādājošie: sanitārtehniki, metinātāji, šoferi (atskaitot ēku un iekārtu būvē, rekonstrukcijā un kapitālajā remontā nodarbinātos) 16
  - Mehānisko darbnīcu, graudu kaltes, noliktavu, lopbarības ceļa darbinieki, elektriķi, kas apkalpo saimniecību kopumā 14
  - Melioratori (ieskaitot meliorācijā nodarbinātos mehānizatorus) 14
  - Celtnieki, celtnu vadītāji, kā arī tie traktoristi, virpotāji, skārdnieki, sanitārtehniki, tehniskās palīdzības mašīnu vadītāji, atslēdznieki, kas nodarbināti ēku un iekārtu celtniecībā, rekonstrukcijā un kapitālajā remontā 9
  - Slaucējas 13
  - Teļkopēji 13
  - Cūku fermas darbinieki 14
  - Zirgkopēji 13
  - Desu ceļa, maizes ceptuves, tirdzniecības, siltumnīcu darbinieki 10
  - Fermu strādnieki, fermu mehāniķi, traktoristi, kas apkalpo fermas un izpilda darbus tajās (atskaitot cūku fermu, celtniecību, meliorāciju) 15
  - Bērnu dārza, ēdnīcas, kafējnīcas darbinieki 12
  - Noliktavu vadītāji 12
  - Mehāniskā sektora, fermu sargi, kultūras nama, graudu noliktavas, kokapstrādes ceļa darbinieki 10
- Piezīmes:
- Slaucējas, teļkopēji, cūku fermas darbinieki bez tam saņem prēmijas atkarībā no viņu individuālajiem darba rādītājiem.
  - Šoferiem (atskaitot celtnu vadītājus), elektriķiem, graudu kaltes un noliktavas, mehānisko darbnīcu darbiniekiem, tiem, kas strādā ar tehniskās palīdzības mašīnām (sanitārtēhnikiem, vadītājiem, metinātājiem) prēmiju apmēri palielinās atkarībā no darba stāža kolhozā (ja norādītajiem darbiniekiem nav paredzēta piemaksa par darba stāžu kolhozā) šādos apmēros:

Darba stāžs kolhozā	Prēmijas palielināšanas apjoms (% pie gada darba samaksas, kas aprēķināta par padarītajiem darbiem, nostrādāto laiku)
No 3 līdz 5 gadiem ieskaitot	4
No 5 līdz 10 gadiem ieskaitot	5
No 10 līdz 15 gadiem ieskaitot	6
Vairāk par 15 gadiem	8

CVETKOVA FEODORA,
LOPKOPE

RADZIVILOVIČS JĀNIS,
FERMA BRIGADIERIS

PASTARS JĀNIS,
MEHANIZĀTORS

UTINĀNE MONIKA,
LOPKOPE

ZELTA FONDS

«Mūsu pensionāri — tie ir mūsu zelta fonds,» saka kolhoza pensiju padomes priekšsēdētāja Sofija Vjakse. Kā gan citādi — no viņu ģimeņu īpašuma ieguldījuma sākas kolhozs, kas gadu gaitā izaudzis par šobrīd visā republikā ļoti pazīstamu agrofirma. Un ne tikai kolhozā apvienotās mantas — tikpat liels te bijis arī viņu darba nopelnis.

Pašlaik pensionāru skaits kolhozā jau sasniedzis piecus simtus. 322 no viņiem nesaņēma nepieciešamo pensijas minimumu, tāpēc ik mēnesi kolhozs izlieto 6600 rubļu, piemaksājot pie zemākajām pensijām 10 līdz 30 rubļu pabalstus. Viena gada laikā šim nolūkam izmaksātā summa veido gandrīz 80 tūkstošus rubļu.

Tagad, kad tiek izstrādāts nolikums par paju sistēmu kolhozā, kad arī valsts palieli-

nājsi minimālo pensiju apmērus, kolhoza pensiju padome domā, kā ievērot maksimālo sociālo taisnīgumu, nosakot pabalstu lielumu. Skaidrs, ka tie būs jāpārskata atbilstoši spēka gados kopš saimniecībai ziedotā darba ieguldījumam, vienlaikus neatstājot nevienu bez iztikas līdzekļiem.

Īpaši pensionāru vidū gribas izcelt tos, kuri arī pēc atpūtas gadu sasniegšanas vēl turpina strādāt kolhoza labā. Tā kā visus no viņiem nevarēsīm nosaukt, jo tad būtu jāmin 186 uzvārdi, tad, lai nevienš nejustos aizmirsts, šodien viņiem visiem teiksim tā:

paldies Jums, stiprie vīri un sievas, ka neaizmirstat — kolhoza spēks ir mūsu visu spēka summa! Paldies Jums, ka saprotat — kolhoza spēkā vienmēr būs arī spēka avots mums visiem!

PAMATLIDZEĶĻU VĒRTĪBA

Pēc stāvokļa uz 1990. gada 1. janvāri pamatlīdzekļu vērtība agrofirmā bija 43295 tūkstoši rubļu, tajā skaitā pamatlīdzekļi siera rūpnīcā — 14405 tūkstoši rubļu, lina fabrikā — 2229 tūkstoši rubļu, kolhozā — 26651 tūkstošis rubļu.

No kopīgās pamatlīdzekļu summas 17713 tūkstoši rubļu ir lauksaimnieciskās nozīmes ražošanas fondē.

GALVENIE RĀDĪTĀJI

	1965	1970	1980	1989	1989 % 1965
RAŽOTS TONNĀS : GRAUDU	3718	4603	5736	8206	2,2 x
PIENA	2746	3212	5035	7917	2,9 x
GAĻAS	234	537	1032	1887	8,1 x
GRAUDAUGU RAŽAS CNT./HA	22,4	29,9	30,6	42,6	190
PIENA IZSLAUKUMS NO 60VS KG.	3297	3428	4073	5397	164
KOPIENĀKUMI TŪKST. RUBĻU	1109	1381	1920	6228	5,6 x
MĒNEŠA VIDĒJĀ ALGA RUBĻOS	63	96	150	307	4,9 x

Lopkopība pasaulē

Angļu lauksaimniecības speciālisti nāca pie atziņas, ka, bulļiem nobarošanas pēdējā periodā izēdinot alus drabiņas un cukurbiešu grauzījumus, izmaksas pazeminās vairāk nekā par 50 procentiem.

Eiropas parlaments pieņēma lēmumu par biotehnoloģijas ieviešanu lauksaimniecībā, aizliedza augšanu stimulējošo hormonu pielietošanu lopkopībā.

Pēc vairāk nekā četrdesmit gadu pārtraukuma pasaules lopkopēji atkal pievērsušies auzu kā lētas un vērtīgas lopbarības izēdināšanai, ņātd arī audzēšanai. Tās ir kultūra, kuras ražu iespējams ātri kāpināt. Auzu vislielākais kopievākums ir mūsu valstī, tad Kanādā, kā arī citur.

Vecajos laikos Ķīnā un Ēģiptē cūkas uzskatīja par laimes un labklājības simbolu, cūkgāju ēda tikai reliģiskos svētkos.

Patlaban pasaules valstīs, kur attīstīta cūkkopība, gaļas bilancē cūkgāja sastāda 50—60 procentu.

Redaktors A. Rancāns.